

עפ"ג 13668/10/20 - רפאל בדלוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 13668-10-20 בדלוב נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופטת דנה מרשק מרום
המבקש	רפאל בדלוב
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

מונחת לפניי בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על גזר-דינו של בית-המשפט השלום בראשל"צ (כב' השופט מיכלס) מיום 30.6.2020, שניתן לאחר שהמבקש הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של סיוע לגניבת רכב בצוותא וקשירת קשר לביצוע פשע, והוטלו עליו, בין השאר, חודשיים מאסר בפועל, על בסיס הסדר טיעון "סגור" ועתירה משותפת של ב"כ הצדדים, אותה כיבד בית-המשפט קמא.

ב"כ המבקש עותר להורות על הארכת מועד להגשת ערעור (וכן עתירות נלוות, שהן רלבנטיות רק אם תתקבל בקשתו זו), כשלטענתו המבקש סבר כי בעת מתן גזר-הדין עדיפה לו האופציה של נשיאת מאסר בפועל משיקולי פרנסה, אך כעת, משמצא עבודה, יוכל הוא לשאת את עונשו בדרך של עבודות שירות - אופציה שהיתה רלבנטית לטענתו בבית-המשפט קמא.

ב"כ המדינה מתנגדת לבקשה, תוך שהפנתה לפסיקה וחקיקה רלבנטיים.

דין הבקשה להידחות.

על-פי הכללים שהתגבשו בפסיקה להחלטתו של החריג הקבוע בסעיף 201 לחסד"פ נקבע:

"... הארכת מועד בהליך פלילי תינתן מקום שבעל הדין שאיחר בהגשת הערעור הצביע על 'טעם ממשי' המניח את הדעת לאיחור. במסגרת זאת, יש להביא בחשבון מספר שיקולים, כאשר המרכזיים שבהם הם הסיבה לאיחור וסיכויי הערעור לגופו... כן ילקחו בחשבון שיקולים נוספים, וביניהם משך האיחור בהגשת הערעור; האינטרס הציבורי בהכרעה בהליך; וחשיבות הזכויות העלולות להיפגע מאי מתן הארכה..." (ע"פ 5787/20 מזרחי נגד מדינת ישראל [31.8.20], פסקה 11).

המועד האחרון להגשת הערעור חל ביום 6.9.20, ובבקשה לא מפורט כל "טעם ממשי" המניח את הדעת לאיחור בהגשת הערעור. זאת, כנראה, על רקע העובדה שכיום סבור המבקש כי "טעה" בכך שהסכים להסדר הטיעון ובכדאיות ההסדר. אלא, שאין ב"טעות" כאמור, שמונחת לפתחו של המבקש כדי להצדיק מתן רשות כאמור (ראו, בע"פ מזרחי הנ"ל, בסוף אותה פסקה), ואף יש בכך כדי לבסס את הקביעה, כי סיכויי הערעור קלושים.

ואכן, עיון בפרוטוקול בית-המשפט קמא מעלה, כי הסדר הטיעון גובש בעת שהמבקש היה מיוצג, לאחר שהתנהל הליך הגישור, וכל האינטרסים הרלבנטיים נלקחו בחשבון על-ידי ב"כ הצדדים ובית-המשפט קמא. גזר-הדין משקף את כל הנתונים שהוצגו לפניו, כשאכן הוא מאוזן (ואף מקל בנסיבות) על בסיס הסדר טיעון סגור. לא נפלה כל טעות בגזר-הדין, והמבקש אף אינו עותר לחזור בו מהודייתו, אלא כל טענתו היא כי "טעה".

בנסיבות אלו, הבקשה להארכת מועד להגשת ערעור נדחית.

המבקש יתייצב לנשיאת מאסרו בבית סוהר הדריים, ביום 25.10.2020 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות, גזר-הדין של בית-המשפט קמא והחלטה זו.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לנשיאת עונשו.

המזכירות תמציא את ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ו תשרי תשפ"א, 14 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.